

Canada deel 4

Onze hotelkamer in Monte Carlo Inn heeft een kastenwand met twee schuifdeuren, waarvan er één van spiegelglas. De eerste dag heb ik alles op knaapjes gehangen en de rest op de legplanken. Deze dag heb ik de T-shirts en ander goed gestreken. Zoals ook in Casa Mendoza heeft de kamer een koffiezetapparaat, koelkast, magnetron en tv. Van de laatste hebben we eigenlijk weinig gebruik gemaakt. Bij het koffiezetapparaat op een dienblad 2 'kopjes' (nogmaals, alles is in Nederlandse ogen maat King Size), koffiepads genoeg voor elk twee bakjes, zowel gewone danwel decafé en verschillende soorten thee. Het is heerlijk 's morgens een kop koffie te drinken op ons dooie gemakje in onze kloffies, te douchen en dan pas te ontbijten. In dat hotel kan je ontbijten tegen een meerprijs. In onze ogen voor een laag bedrag. Als ontbijt de nooit ontbrekende muffins, croissants, brood die ook geroosterd kan worden wanneer je dat belieft, diverse zoetigheden als soorten jam, een soort kaasboter, gewone boter, melk en diverse soorten voor pap (de melk kan gewarmd worden in een magnetron) en vers tropisch fruit. Dat laatste nam ik altijd. Koffie en thee in overvloed.

Monument voor de CN Tower

In een kleine supermarkt die tot heel laat open is, heeft Ges me geholpen aan badolie. Thuis heb ik alleen een douche en nu kan ik naar hartenlust badderen. Het viel me op dat zelfs voor mijn lengte het bad klein en aan de lage kant is. Ook de wastafel is laag. Dan het toilet.....dat was halfvol met water. Ik had dat al eerder opgemerkt in Casa Mendoza, maar ook hier?????? Naar later bleek is dat overal in Canada zo. Het waarom heb ik nooit begrepen. Overigens, wanneer ik naar het toilet vroeg, keken ze mij aan alsof ik van Mars kwam. Het toilet heet washroom. Nou nou, ik heb nog veel te leren.

Bij de balie informeerden wij of er in de buurt van het hotel ook een Mall was, een winkelcentrum. Nou, die was inderdaad in de buurt en nog makkelijk te berijden ook. Carmin (eigenlijk Carmina, want

ze heeft een vrouwenstem) wees ons de weg. Ik nam de omgeving goed in me op, want jeneverkentel dat we wéér de weg naar het hotel niet kunnen terugvinden. Het probleem is dat we al die tijd een verkeerde postcode hebben gebruikt. Met het visitekaartje van het hotel hadden we de juiste te pakken, hoopte ik.

We kwamen in een soort nieuwbouwwijk terecht met een enorme lege parkeerplaats. Overal kleine winkeltjes, restaurants e.d. Maar waar was toch die Mall? Na enkele rondjes rondom gereden te hebben, zagen wij een groot grijs gebouw, te vergelijken met een pakhuis. Het is dat er ergens een poster van H&M levensgroot aan de muur hing, want anders waren we onverrichte zaken weer naar ons hotel gereden. Hè hè, lekker tolol wij.

Naast ons stopte een auto en voor de zekerheid vroeg ik waar de Mall was en ze was zo vriendelijk ons één van de vele genummerde ingangen aan te wijzen.

Binnengekomen heel veel voor ons bekende winkels. Verder is het winkelcentrum gebruiksvriendelijk voor de bezoekers, want overal staan er zitbanken, zelfs fauteuils om uit te rusten. Ik heb me later laten vertellen, dat oude luitjes die niets te doen hebben, hele dagen daar zitten, watching the world goes by. Het zijn de zogenaamde hangouderen hahaha.

Voor enkele dollars kan je in een massagestoel zitten en wordt automatisch de rug, nek en schouders gepidjit. We slenteren wat rond, maar er was niets van mijn gading te vinden.

Ten lange leste liet Peter zijn haar knippen, in onze ogen voor drie keer niks. Bij de kapper een balie waar een jonge dame noteerde wat de wensen zijn, het op een briefje schreef en afgaf aan de salon.

Peter was de enige klant, overigens. De Canadezen bezuinigen niet op bedienend personeel en alles gaat relaxed.

Ongeveer in het midden van de Mall een grote hal waar rondom

overal eettentjes zijn voor ieders smaak (Big Papa, Japans, Chinees, Italiaans, MacDonalD enzovoort). Het eten kan je meenemen of een tafeltje uitzoeken om het op te eten. Plaatsen genoeg. Het liep tegen lunchtijd en ik had weer trek.

Wij beidjes waren moe

van gisteren en we besloten terug te gaan naar ons hotel.

En toen.....de parkeerplaats was inmiddels bomvol. Voorzichtig vroeg ik Peter 'weet jij waar jij de wagen geparkeerd hebt?' 'Nou neeeeeee.....!'

Als aanknopingspunt hadden we alleen het nummer van de ingang van de Mall. Onze auto was donderblauw op het zwarte af en er stonden er tig van. Tjonge, na ongeveer 10 minuten zoeken, Peter de linker- en ik de rechterkant (met als uitgangspunt het nummer van de uitgang van de Mall bij binnenkomst), ontdekte ik de auto waar ik toevallig mijn regenjas op de achterbank heb laten liggen. Er stond nog steeds een ijzige wind en het was mendung.

Ilse belde nog of we kwamen eten. Zo lief toch altijd, maar ff niet dit keer. Eindelijk een siësta en 's avonds gegeten in het hotel.

Wordt vervolgd

Mila